

POSUDEK VEDOUcíHO PROJEKTU

Název práce: **Bydlení Podbělohorská aneb ~hledání zahradního města~**

AR: **ZS2020/21**

Vedoucí práce: Ing.arch.Michal Kuzemenský

Odborná asistentka: Ing. et Ing.arch. Petra Kunarová

Diplomant: **Bc. Viktor Žák**

Paradoxně začnu mluvit nejdříve o deskách portfolia. Jsou graficky vtipné a možná mimochodem obsahují sílu i slabost Viktorovy práce. Repetice, multiplikace, racionalita. To má vždy dvojí hranu.

Urbanismus je velmi silná stránka návrhu. Podtitul práce našel Viktor velmi dobře. Rozmístění domů vypadá náhodně. Je velmi přesné, dva a dva protilehlé domy stiskávají ulici, dva další ustupující domy uzavírají soubor a tvoří dvě prostranství, resp tři. Mlatové plácky, ulice asfaltka. Kolmo na ni, stříhem mezi domy klesá chodec schodištěm. Třetí plácek na východě získá svoji sílu až po dostavení plánovaných řadovek u sousedů.

Tři placy, diagonálně posazené, stříhem mezi domy průhledem spojitě, kaskádou pěších schodišť propojené. Na stříh stromořadím lemované. Domy jsou velmi pečlivě osazeny výškově. Vzniká nenáhodný prostor, skvělé schema, na kterém je radost rozjet si hlavu a představivost.

Udělat **čitelný prostor prostým rozmístěním soliterních domů** není snadné a záměr se povedl přesně. Přesně rozumím, kde jsem a jak se mám zhruba chovat. Výborně obsloužené, prostupné, průhledné i hierarchizované. Obyvatelé, návštěva, sousedé, hasiči, sanitka, popeláři. Představitelný život.

Polemizuji s výškou a dostávám se **k architektuře**. Nejsem si totiž jistý, že to s čím polemizuji je výška. Může to být i charakter domů. Barva – tektonická šedá. Může to být barvou, ale může to být i konstrukčními rizality. Může to být i faktem, že dům „jede“ od paty po římsu v konstantní pevnosti a váze. V tomhle ohledu jsme polemizovali s Viktorem během semestru. Očekával bych větší měkkost paty domů, větší frivolnost v hlavní římsě – tak aby se hlavní římsou nic nedalo nazvat. Zkusil jsem si představit celý soubor nižší a asi to nefunguje. Bylo by to mělké.

Od začátku práce myslel autor jednoznačně bytové domy (jeho odkaz na francouzské Suresnes i sídliště Kajetánka na Břevnově). Na počátku to nebyly solitéry a změna byla výhodou. Mezi domy byly komunitní zahrady a to je obecně téma, které mi po dokončení v práci chybí. Na skvělý rozvrh soliterů, se patřilo navázat širším a přesnějším spektrem sdílených soukromých prostor, případně soukromých předzahrádek, tam kde to terén nabízí.

V situaci je schematicky vyznačen prostor zahrad pravděpodobně patřících domům, se vstupními chodničky z odlišného materiálu. Zahrady mají jen symbolické oplocení (vizualizace z Podbělohorské). Standardní břevnovské ploty s vrátky by podtrhly fakt, že navržené území je velmi dobře a samozřejmě prostupné a i paradox, že v kontrastu s okolím je v něm nadstandardně použitelný veřejný prostor plácků.. Možná by následně vznikly patinou a participací všechny ty poetické a praktické polosoukromé prostory, které nabízí Kajetánka.

Typologie je druhou velmi silnou stránkou diplomní práce. Tam kde se autor (podle mého mínění) vědomě či nevědomě zastavil v představivosti veřejného prostoru, pokračoval v bytech. Velmi soudobé ohnišťové dezónované flexibilní byty. Průhledné více směry, s vnitřními hlubokými lampionovými lodžii s více vstupy. Vznikají „patio“ byty, kde místnosti nemusí mít nutně jedno pevné určení. V tom nejlepším slova smyslu si byty přivlastňují i venkovní prostor, vtahují ho do hloubky bytu. Tam je uprostřed sice stůl, ale umístěte ho kamkoliv jinam a vznikne jiná verze pohodlného bytu vyšší kategorie se středovým salonem. Samozřejmostí jsou oddělitelné a většinou přímo větrané a osvětlené kuchyně. (Použil bych i pátou fasádu domu a poslední patro propíchal světlem i vzduchem zenitálně.)

Větší byty jsou paradoxně umístěny v severních polovinách objemu domů. Díky tvaru domů jsou však otevřeny na jih, jihovýchod a jihozápad a berou slunce i do hloubky dispozice. Šachovnicové umístění domů dovoluje krom nízkého slunce i dálkové pohledy na horizont.

Rukopis. Diagonální nástupy do všech bytů, průhled celým bytem ven. Dva a dva byty split-level, vždy z podest, s průchozím výtahem. Velmi dobré.

Navržený komplex má solidní výkon a srozumitelně nastavený (velikostní) standard bytů. Oproti českému průměru je to u 3KK resp. 4KK zhruba o 20 až 25% více, u 2kk o 15 až 20%, což odpovídá kontextu i občanskému pochopení místa. Nevzniká luxusní ghetto. ... při prostém vydělení obyvatel a plochy parcely vychází hustota cca 340 obyvatel/ha. *(Já bych ty tři z domů o jedno patro sundal 😊 Viktore).*

Text. Autor, resp. jeho práce má další dobrou vlastnost. Přesně definuje mantinely textem. Co jsou ambice návrhu a zároveň co nejsou. To je velice důležité. Doporučuji k přečtení.

Závěr:

Vyhovuje mi neservilní způsob práce a věcnost návrhu. Děj, život, převisy, zdánlivou rostlost a faktickou útulnost lze očekávat.

Projekt je záměrně „racionální a tvrdý“ (píšu v uvozovkách) a velmi pohodlný, přesný a měkký uvnitř obalu domů, tedy v půdorysech. Na mé gusto bych přidal i navrženou neformálnost a „kýč“ v patě domů a smekl bych úplně, což beztak dělám a navrhuji textem avizované **A**.

Gratuluji.

V Praze dne 30.ledna.2021 Michal Kuzemenský